

Første gang...

Af Gert Hansen

Hvad er live rollespil for mig? Eller rettere: Hvad *var* live rollespil for mig – før jeg tog med til Nemeffregø?

Tja, de andre rollespillere i klubben har *alt* for mange gange diskuteret *alt* for højlydt, om hvad der skete til live rollespillet i weekenden.

Og hvad brugte de så tiden på? Jo, de rendte rundt og tævede hinanden med legetøjssværd mens andre rendte rundt og stjal deres ting så snart nogen vendte ryggen til.

Det er da ikke en beskæftigelse for normalt sunde, fornuftige mennesker!

Hvorfor blev *jeg* så blandet ind i det?

...

Godt spørgsmål. Vi sad og hyggede os en eftermiddag eller aften som vi plejede med lidt øl og lidt sjov – da vi kom til at diskutere hvilke roller folk skulle have til det kommende storscenarie Nemeffregø.

Det meste af klubben havde allerede fundet deres roller så de andre snakkede frem og tilbage om hvad der kunne være sjovt at spille.

Da en af dem nævnte at det kunne være sjovt at komme som skjald – kom jeg vist til at sige noget i retning af »Jeg kan spille guitar, skal vi lave en skjaldegruppe«.

Skæbnen ville det, at ud af de fem der oprindelig var med i truppen, var der kun tre der kom af sted: Samuel, Peter og undertegnede.

Peter har den der »jeg fører mig frem« attitude, mens både Samuel og jeg er mere indadvendte. Derfor tog han ganske naturligt førerpositionen i gruppen. Vi andre protesterede ikke over det – han var trods alt den, der havde prøvet det før – altså Nemeffregø-scenariet.

Det var tydeligt at mærke at vi ikke havde øvet nok hjemmefra for den første dags musiceren var ikke specielt vellykket. Vi kunne ikke rigtigt huske teksterne og var ikke specielt kry på at synge for en hel masse mennesker.

I løbet af dagen fik dog skabt nogle kontakter og kammerater, som vi snakkede med og »hængte ud« med – selvom man vist ikke »hængte ud« i middelalderen.

Næste dag, lørdag, var straks mere interessant. Med vores nyfundne kammerater, dvs. et par gøglere og et par tiggere – gik vi ud på engen for at øve os. En rigtig trup blev vi da vist.

For imens vi sad og spillede trak vi folk til. Specielt yndige unge piger – som der var overraskende mange af til scenariet – så måske var vi ikke så dårlige endda.

Der går vist ikke skår af nogen hvis jeg siger, at Peter ikke er musikalsk. Det lod sig mærke ved, at han ikke førte sig frem mens vi spillede – kun mellem sangene. Samuel synger bas og jeg havde selv travlt

nok med at spille guitar, så det var for det meste Peter, der fik ansvaret for at synge for.

Da vi så blev hyret til at spille på den store kro for 50-100 mennesker, blev han nærmest helt tavs.

Han var tydeligvis nervøs for det vi skulle ind at gøre. Og den første sang gik også i lort. De næste 3 gik fint nok, og vi var alle godt lettet derefter. Vi havde faktisk »bestået« vor »svendeprøve«.

Resten af dagen spillede vi rundt omkring på kroer, hos adelsfamilier og selv hos elverne i skoven. Og Peter var pludselig blevet den forsanger vi skulle bruge – selvom han ikke var blevet mere musikalsk.

Søndagen, sidste dag, sluttede allerede kl. 12 for der skulle jo også ryddes op. Den tidlige afslutning irriterede mig rigtig meget.

Fredagen havde vi mest brugt på at akklimatisere os – tilpasse os til stedet, rollerne og vores nye kammerater.

Lørdagen havde vi brugt som gruppe – vi havde udfordret os selv og vundet – Peter i særdeleshed.

Søndagen, følte jeg, skulle være min egen dag. Selvom vi flyttede nogle grænser dagen før, var det ikke noget specielt nyt. Jeg har prøvet at synge og spille for 800 tilskuere.

Jeg trængte simpelthen til at udfordre mig selv!

Pudsigt nok havde jeg fået en *personlig* opfordring til at besøge elverbyen igen – ikke som gruppe, men som mig selv.

Det var den åbenlyse mulighed for at udfordre mig selv. Jeg kender ikke noget til dem i elverbyen, og aner ikke noget hvad de ville mig. En oplagt mulighed, specielt når jeg personligt har det svært sammen med folk jeg ikke kender.

Desværre blev der ikke tid til det.

...

Peters forældre hentede os efter at vi havde pakket sammen. Vi fortalte om hvad vi havde lavet i weekenden og Peter foreslog »skal vi ikke synge en sang for jer?«

...

»Det *behøver* I ikke.«

De blev nu positivt overraskede – omkring 30 timers træning hjælper en hel del!

...

Hvad er live rollespil for mig?

Det handler om leg – og det handler om udfordringer. Alle i scenariet er sat i den samme situation – at skulle være en anden end den de er til daglig. Det giver enorme muligheder for at lege med sin egen person – at udforske sin egen personlighed.

Jeg *skal* da spille mere live rollespil – jeg vil have godt af det!